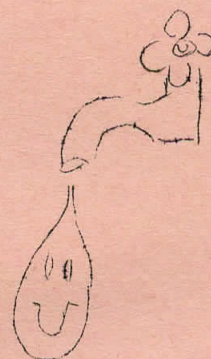

וה/דה - 821
סיף

נפתחה הבריכה למתרחצים
נפתחו הממטרות להשקאה

ת ש ח ה כ ל כ מ ה ש ת ר צ ה !
ת ש ק ה ל פ י ה ה ו ר א ו ת
(ראה מודעה בגוף העלון)

מ ה נ ש מ ע

י מ י ה ו ל ד ת

תמיר שפרונג	. . .	11/5
הרולד לופוב	. . .	12/5
ליבי וינשטראוב	. . .	13/5
ורדה וינשטראוב	. . .	
ראי דוייוס	. . .	
גליה גניסלב	. . .	17/5

ארועי יום העצמאות עברו עלינו בשלום, ואפשר לנשם קצת עד לשמחה הבאה . . . לפחות שבוע! מילא, שיהיו רק שמחות. שמעתי שעמיעד ומחניים חגגו את החג בצוותא, וההדים חיוביים. שמו שמיים! לאן הגענו כשזרם מתערבב בזרם?!

במשקנו פרשה הטלויזיה את צלה על מהלך הארועים. שוללים ומחייבים צפו יחד במצעד הגדול והתרגשו יחד מן המסע ומן הכלכלב החם. "סאלח שבתי" גנב בערב החג את המשחתפים מן המדורה הלילית, ובמוצאי החג סבלנו יחד (שני מסכים, חדר אוכל מלא מפה אל פה) את קרקורי פסטיבל הזמר הישראלי.

על שאר ארועי היום, ובהחלט היו, תקראו אצל המתחרה הקבוע שלי, הלא הוא "בינינו לבין עצמנו".

לקראת חג חצי היובל של המשק, אנו מכינים חומר לגליון דה-לוקס של "דברי הכפר". לנוחיות כל החברים שנחבקשו לכתב (או שרוחם ינדבם לכתב בלי הזמנה מיוחדת), התקנו תא דאר מיוחד - מספר 134 - מסומן בסמל ה-25. תשלשלו לתוך התא מפרי עטכם, ותבואו על הברכה.

ישנה המלצה להשקאת דשא ונוי בחודש מאי - 3 שעות המטרה פעם בשבוע. מאמר הסבר מפורט יופיע בשבוע הבא.

י מ י נ ש ו א י ן

שלי ונורברט כהן	16/5
בתיא ומאיר ריינס	17/5

תנחומינו
לנחן בן-אבי
ולכל בני המשפחה
במות האם

בינינו לבין עצמנו . . .

פגרת כתיבה

כוון שבשבועות הקרובים כותב טור זה יהיה עסוק בכתיבה ובהכנות הקשורות לחגיגת חצי היובל של משקנו, הטור לא יופיע לזמן מה. על כן, עם כל המחייבים והשוללים אותו הסליחה. אבל לאוהדי הספורט נחמה פורתא: תמצאו בעלון זה כתבה כדורגל מאחד הבנים הצעירים, שמוכן לנסות לתאר את המשחקים שנותרו עד סוף העונה. טוב לראות שיש דעות שונות ועצמאיות על ארועי ספורט.

יום העצמאות

המחברים העלמוניים של החוברת הצנועה לטכס שקדם לארוחה המשותפת עש. עבודה יפה. היתה אוריה חגיגית והשירה בצבור היתה מלבנת מאד. קשה לומר שהצבת מקלט הסליביזיה מוצלח במיוחד: או שרוצים לחזות במצעד או שרוצים לסבל בבריכה. קשה לעשות את שני הדברים בבת אחת – אולי יתקינו שני מקלטי סליביזיה בתוך הבריכה עצמה בשנה הבאה, אחד בגובה פני המים בשביל השוחים השגרתיים, ואחד מתחת לפני המים בשביל אלה שרק יודעים לשחות מתחת למים.

מחשבות על פסטיבל הזמר והשכ"ז

השירים שאהבנו ניתנים בלחנים יפים ופשוטים. ברוב המקרים, שנים-עשר השירים שמגיעים לפסטיבל הזמר הם קלוקלים ומבוצעים ביומרות מיותרות.

מדוע משאירים את ה"גשש החוזר" עד לחלק האחרון של הערב? אילו הודיעו מראש שיופיעו היו נשארים לא מעטים לראות אותם. לפי הערכתי, היו כמה משפחות שכמעט התגרשו בגלל אי ודאות זו . . . "אמרתי לך שכדאי להשאר" . . . "איך אפשר לדעת שה'גשש' בכלל יופיע?" . . . "זה אסמחך" . . .

שיא הטכנולוגיה הסליביזיבית: פסגת הכשרון הצלומי כשהמצלמה נוחנת לך "מבט קרוב" ישר לתוך נחירה השמאלית של זמרת, עם תוספת שניים מבריקות כמו הזאב בספור "כיפה אדומה". כל הכבוד ליהורם גאון. יש לו אישיות פומבית שניכרת בצעדיו הראשונים אל המיקרופון. לשם מה נתנו ליפה ירקוני לשיר את "בב אל ואד" במהירות "רברס"? צריכים לדעת מתי לפרש. אחד משני הגברתנים הדומים (אבל רק לאחד היה שפט) מצה את מחשבותי כששר "יש לי הרגשה מוזרה".

והזמר גדי גב, או אולי זה היה גובי גיד, שכנראה לא סבל את השיר שנחננו לו, לכן שר אותו באופן בלתי נסבל.

מוטב להרכיב את שירי פסטיבל הזמר מן השירים שהנעימו לנו בשנה שהיתה במקום כל המנגנון המפרך של שופטים ומחשבים שבסוף מוליד חקויים זולעים של "כל שירי ה'פופ' הלועזי שמעולם לא רצית לשמע".

שני תדמיות

על העם היהודי העלילנו כל מיני עלילות שווא, אבל מעולם לא השמיצו אותו בשכרות. קם דור צעיר, לפחות בקבוצים, ומתחיל להשתכר. לשט מה? כדי לסמטס את המוח? להכהות את החושים – זה היו עושים בימים ההם לפני שהיו אמצעי נדקוזה בנתיחים. לשבח? לשכח מה – שאתה מתורבת? אבל המתח מחייב לשכח . . . היחידה הקרבית . . . סכנת עולמנו. חבל שדורות על גבי דורות של יהודים שסבלו בגיטאות ונרדפו וחיו במתח רב לא הבינו איזה מפלט יש בכוהל. גם עסון וגם שתיה – טוב אז נהיה ככל הגויים.

טור של כמה חברים נראה באחת השבתות כאשר הוא הולך ומדלג על הסלעים בדרך לגמלא. גמלא הוא אתר ממלחמת היהודים ברומאים בדרום הגולן, בקרבת מפל מים שהוא הגבוה ממפלי הארץ. אוויר צח, נוף מרהיב וחברה נעימה.

טיול זה לא היה יחיד במינו. עוד בתחילת השנה אשרה ועדת התרבות תקציב קטן לטיולי המשוטטים ל 6-7 שעות אחת לכל כמה שבתות. דבורה מעין הפעילה את התקציב, בעקר לצעירים, והם יצאו כמה פעמים. אך למרבה הפלא אין הצעירים שופסים את כל המקומות, ויש גם מקום לקצח פחות צעירים.

אין באפשרותי להציע "תבואו בהמונים", אך מידי פעם בפעם, וללא תכנון של כמה ימים מראש, תופיעה הודעה בלוח המודעות הדחופות ביום ששי בזו הלשון:

המשוטטים יוצאים. נשארו עוד $\times$ מקומות.

ולמה שלא תצטרפו?

ט ו מ י

כ ד ו ר ג ל

עין חרוד - 3; כפר הנשיא - 2.

המשחק בשבת, נגד עין חרוד, לא היה אחד מהמשחקים הטובים שלנו, אם בהחלט לא אחד הגרועים. בהתחשב בעובדה שקבוצת עין חרוד היא קבוצה טובה מאתנו (מקום רביעי בליגה), אין סיבה להתבייש משעור ההפסד. קשה לומר שמישהוא הצטיין במיוחד בקבוצתנו. שמוליק שחק יפה ורם הראה כושר סביר אף הוא. ציון, פוט לשגיאה אחת, שחק בבטחון והציל את שערנו מכמה מצבים מסוכנים מאד.

לדעתי, טעה ישראל בהכניסו את רונן (מאילת). במקום זאת היה יכול לצרף את אתי, שמתאמן בקביעות ובמסירות. רונן נאלץ לצאת אחרי כמה זמן מכון שלא יכול היה להמשיך לרוץ.

השער הראשון שלהם בא כתוצאה משגיאה בהגנתנו. בפתיחת המחצית השנייה, עין חרוד הוסיפה השער השני, שאולי היה באשמתו של ציון. איני יודע מה קרה לו, אך בבעיטה שטוחה לשער הכדור נשמט מידיו ונכנס לרשת. השער השלישי של האורחים היה יפה: התקפה שלהם מצד ימין ובעיטה לפינה.

אחרי ספיגת שלושה שערים התחלנו להתאושש. החלה התקפה שלנו; שוערם יצא יותר מדי מהשער, רם ניצל טעות זאת והויס מעל ראשו. 1:3. שמוליק, שהראה יכולת במגרש, קבל כדור יפה, ובבעיטת "פגז" מ-20 מטר, "קרע את הרשת". נשארו עוד כחמש דקות לסיום המשחק: התקימה עוד התקפה אחת מסוכנת שלנו, אך היא נסתימה בלי תוצאות.

חבל רק שהתאוששנו כל כך מאוחר.

גרשון מדר

הודעה מטעם צה"ל

הנדון: מטען פח"ע מאולתר.

1. רצ"ב לקט לגבי מטען רסיסים מאולתר מסוג חדש הנמצא ברשות המחבלים.
 2. אבקשך להביא זאת לידיעת כל החברים/העובדים.
 3. להלן תאורו ותכונותיו של המטען:
- א. כללי
1. כ-5 ינואר 73 נתגלו בואדי ליד מושב עבדון שבצפון, שני תרמילים שהכילו נשק וציוד חבלה. בין יתר הציוד נמצאו 4 צינורות מתכת מפוקקים בקצותיהם וחרוצים בשתי וארג.
 2. להערכתנינו, מיועדים צינורות אלה לקלוט חנ"פ תקני או חנ"פ מיצור ביתי, ומנגנון השהייה על מנת לשמש כמטען רסס.
 3. למטען הרסס מראה חיצוני תמים כשל קטע צינור או כשל ממסרה, מראהו זה גורם להנחתו למטרות חבלה והרג בריכוזי אוכלוסיה ובשטחי גנים ציבוריים מבלי לעודד חשד.
 4. להערכתנינו, נועד הציוד שנתגלה בתרמילים, שהכילו בין השאר גם משקפת מותקנת על מצלמה, לשמש חולית מחבלים, שחדירה לשטחנינו, או למסירה לידי חולית מחבלים מתארגנת או שעמדה להתארגן למטרות איסוף מל"מ וביצוע חבלות בשיטחי הארץ.

ב. תאור המטען

1. גוף מטען הרסס עשוי מחכת שפתחו האחד נסתם בהלחמה, ולפתחו השני נעשה חור חיצוני הנסתם בפקק. בצינור נעשו חריצים שתי וערב על מנת ליצור רססים בגודל 4×2 ס"מ.
2. מידות:
 - א. אורך - 30 ס"מ
 - ב. קוטר - $3/4$ אינץ' או 1 אינץ'.
3. משקל הצינור ריק: 450 גרם.
4. משקל חנ"פ פלסטי:
 $\times 3/4$ אינץ' - כ-200 גרם
 $\times 1$ אינץ' - כ-230 גרם

+--+--+--+

3/5/1973

לכבוד
מזכירות קבוץ כפר תשיא.

ח.נ.,

הנדון: סיור בענייני תברואה במשקכם

יחד עם האחראי למחלקת התברואה של המועצה ג.ע., סירנו במשקכם עם התברואן המקומי, נחמן אנגלסברג.

רצוננו לציין שהתברואן מראה מסירות, הבנה לעבודתו, בפרט כשמדובר בהדברת זבובים וחרקים אחרים שבאיזור משקכם. כמו כן, התרשמנו מהנקיון הכללי שבמחנה ומהסדור של הוצאת אשפה הסדירה מהמקום.

התברואן קיבל מאתנו הוראות כיצד להמשיך בעבודתו, ואנו מקוים שהמשק ילך לקראתו כדי לשפר את המצב במקום.

בברכה,

שאל סופר - חיים חצורי

היתה זאת נסיעה ארוכה וקידרת הפעם. זמן כה רב שהינו כבר בבטן האניה, כשהתנאים צפופים ודחוסים, והרחצה במים-ים, שהתחילו להופיע כל מיני מחלות. כל יום נשלחו יותר אנשים אל רופא האניה, שהיה אחראי על בריאות הנוסעים. היה לי רק פחד אחד - שאזדקק לרופא הזה, כי איך אדבר אליו? היה לו מתורגמן, ולא יועיל לי לדבר שפה מפרי המצאתי. חליתי באנגינה ולא היתה ברירה אלא ללכת. בהתייעצות בזק בין החברים, החלטנו שאדבר אנגלית, ואגיד שלמדתי את השפה באנגליה. הכל פעל לפי התכנית, הרופא הסקוטי שבח את האנגלית שלי, אך ברגע שפניתי לצאת זרק לי שאלה - "באיזה בית ספר למדת באנגליה?" מוחי התאבק, הפך לכתם שחור. בסוף זו משהו - "קמברידג'", אמרתי, ויצאתי בחפזון כשהרופא המשתומם מסתכל אחרי.

בגברלטר עגנו ליום אחד, ולחיילים ששמרו עלינו נתנה חופשה. במקומם בא גדוד סקוטי, שמהרו לפתח את האשנים והורשו לנו לעלות לאויר הצח. הרגשנו שוב כמו בני אדם ולא כמו בקור. לפני שיורדו מן האניה, שלחו לנו שמיכות נוספות וממתקים לילדים, וחייל אחד ירד אלינו וקרא: "אני לא יודע לאן אתם מנסים להגיע, אבל אלהים יברך אתכם, ודרך צליחה!"

בתחילת ספטמבר הגענו להמבורג. ויכבות עמדו הכן להסיע אותנו למחנות הפליטים. בדתנו מן האניה עברנו חקירה של הבריטים, ופה יכולתי, סוף סוף, להשתמש במשפט האידיש היחיד שלי. ג'רי נשאר, וחשבנו שכבר לא יצטרף אלינו לעולם. היה איזשהו ענין בדבר חמר נפץ מיועד לפוצץ אניה בריטית. כל הענין היה סודי עד כדי כך שעד היום לא שמעתי את הספור האמיתי. העמיסו אותנו על הרכבות, ובחור מחוה אחרון חולקו חבילות מזון. רק קבלנו אותן, מיד זרקנו אותן החוצה דרך החלונות על החיילים העומדים על הרציף. הכנו כרזות וחלינו אותן לאורך החלונות. אני זוכרת שקרענו איזה בד וכתבנו בשפתון אדום (הסוד יודע מאיין השגנו אותו!) כמה מילים נבחרות על אודות בויין. לילה אחד לנו בפונדורף ושם נשארו כשליש מהאנשים. המחנה היה קטן מכדי להכיל את כולנו. המשכנו ללהלמסהבן, ואחרי כמה שבועות לאנסברוק. שם נשארו.

המחנה היה מוקף גדר תיל, ועל מגדלי שמירה מעץ הוצבו זרקורים. הבשול והעבודה הכללית נעשו על ידי גרמנים. גרנו 18 נפשות בצריף מפח גלי, ובחור הצריף מיטות על קומות, שולחן ושני ספסלים. המזון היה משעמם ביותר, בעיקר דיסט תירס. במהירות החזרתי את 4 הקילו שהפסדתי באניה. החבילות מהג'ינט האמריקאי עזרו לגנון את הדיאטה, אבל הם לא הגיעו לעותים קרובות. מצב הרוח היה ירוד. לא עזרה העובדה שאיש לא ידע מה יעשו אחנו וכמה זמן עלינו להשאר בגרמניה. פה לא היה עלינו לחכות לצרטיפיקטים. העתיד היה שרוי באפלה. ערכו שעורי עברית למעפילים. לילדים סדרנו משחקי כדורגל ופעילויות אחרות, ובכל זאת הזמן עבר לאט. שני אנשי צוות (האמינו או לא, אבל הם היו חברי "הבונים" באמריקה), בחרו בצריף שלנו עם הגיטרה שלהם, ולכמה שעות, כששרנו, עלה המוראל קצת. מפעם לפעם נתנו לנו רשיון לצאת לעיר לונק. התקופה היתה בדיוק אחרי המלחמה והעיר עשתה רושם של ערמת הריסות אחת גדולה. גם מן התושבים החרשנו באותה הצורה.

בתחילת דצמבר בקר אצלנו חייל מהבריגדה היהודית. הוא נכנס למחנה בגנבה ומאד הערכנו את בקורו ואת חבילתו, למרות שלא זכרנו אותו. הוא היה אנגלי. זה היה הקשר הראשון והיחיד שלי עם העולם החיצון. ישבנו והקשבנו בדריכות לדו"ח שלו מחדשות העולם והוא הבטיח להתקשר עם אנשים באנגליה כשיחזור. שמו היה גרנביל ג'נר, וכשביקר במשך לפני זמן קצר. כמעט שלא נפגשנו, כי הוא בקש לראות את שילה גריין! מי זה לכל הרוחות?

זמן קצר לאחר בקורו של גרנביל, הודיעו לנו שיבריהו אותנו חזרה לצרפת. באמצע הלילה נדחסנו, כ-30 איש, לתוך מכונית המעדה ל-20 בערך, ועזבנו את המחנה. לראות לא יכולנו כלום, רק לשמע. אחרי מה שנראה כנצח, עצרנו, והורשינו לצאת מן המכונית. נמצאנו בתוך יעד עצום. מתחת לרגלנו ומעל העצים שכבת שלג עבה. כמו בגלויה צבעונית. אמרו לנו שאנחנו ב"יעד השחור". המראה היה נהדר. רחצנו פנים וידיים בשלג, וכמו אנגלים הגונים, זרקנו כדורי שלג אחדים.

חזרנו למכונית. החנייה הבאה היתה בברגן-בלסן ללינת לילה. אף אחד לא נרדם ושמחנו לעזב את המקום עם שחר. אחרי שעות ארוכות של נסיעה שוב עצרה המכונית. הגענו לגבול. שמענו דבורים וצעקות, ומפני שלא יכולנו להבין מילה, נשמע הכל חשוד. היחפשו בתוך המכונית? האם יתנו לעבור? סוף סוף, התניע הנהג את המכונית וקדימה לתוך צרפת.

חזרנו לאותן וילות, סך גרום וגרנד ארנס, שראינו לראשונה בחודש מרץ, והנה כבר כמעט סוף דצמבר. עליה ב' כבר לא היתה קיימת. אניחנו, "יציאת אירופה" היתה האחרונה שהפליגה תחת דגל זה. עתה השיטה היא עליה ד'. נחוץ רק דרכון מזויף. גם זאת בעיה? תוך זמן קצר נמצאנו על ספון אניה יונית, בנסיעתנו השנייה בכוון חיפה. שם, סוף סוף, עגנו באחד בינואר 1948.

ואם מישהו יראה במקרה, בדרכו לחיפה, עדובה שחורה ומגושמת יוצאת מגוף אניה מנופצת מעט, שימסר לה דרישת שלום.

שילה

ב ק ש ה ש ל א מ

בערב יום הזכרון היו בינינו אלה שלא השתתפו במפקד. למשל, ילדים קטנטנים שנשארו בבית, וביניהם שנשארו ערים, לבדם.

לפתע, ללא אזהרה מוקדמת, נשמעה צפירה - חווייה לא נעימה ולגמרי לא הכרחית. בקשתי אל מארגני אירועים כאלה לעתיד - אנא, הודיעו מראש על הצפירה כדי שאנו, ההורים, נוכל מצידנו לנקוט בצעדים מתאימים.

בחודה מראש,

חמר

(ועוד מספר לא קטן
של אמהות)

אנחנו מחפשים שכנים רצויים

סוף כל סוף, שכנינו עוזבים אותנו ועוברים לדירה יותר גדולה ומרווחת ובוודאי נראה אותם מפעם לפעם בחדר האוכל. ונשאלת השאלה, מה עלינו לעשות כעת ביחס לשכנים חדשים - או שכן חדש - או שכנה חדשה. האם ישנו מקום אצלנו ליוזמה פרטית מצדנו שתעזור לנו במציאת הדייר הרצוי לנו, שפתחת הרדיו בשבת בבקר תהיה מתאימה לנו, ועוד ועוד ועוד.

יכול להיות וישחק לנו המזל ובגלל סיבות לא ברורות לנו, אף אחד לא ירצה לעבור לגור על ידנו. ומחוסר ברירה, כי לא רצוי יהיה להכניס לבית אורחים עובדים, יוחלט לתת לנו את כל הבית על שתי דירותיו. זה, כמובן, פתרון אדיאלי בזמן השיפוצים העתידיים, כי אז נוכל לעבור מצד לצד עד לגמר, ויאפשר לנו לתכנן בשקט את מיקום כל הארונות לפעם האחרונה בחיינו.

אבל ישנה אפשרות סבירה שהמשק יחליט שלמרות כל ההתנגדות הפסיבית, משהו מוכרח לעבור לבית מספר 33, צד מזרחי. ובגלל אפשרות כזו, חשבנו לנכון להודיע לכל המועמדים האפשריים (וותיקים, גרעין ה', צעירים יותר, בני משק, קליטה חדשה, רווק ותיק/צעיר, רווקה ותיקה/צעירה) איך אנחנו רואים את הבעיה, או, במילים אחרות, מה דורשת האקולוגיה בסביבתנו. בכדי להקל על הקוראים, אט ישנם כאלה, נפרט את כל הנקודות לפי מספר סידורי:

1. העתיד: יש להניח שלאחר ההעברה לביתנו, ההעברה הבאה תהיה האחרונה שלהם. ביתנו עומד בחלק הצפוני של המשק, לא רחוק ממקום היציאה על יד בית בלוונד, שבו הקרובים והאורחים שבאו במיוחד לטקס יוכלו לנוח. גם על זה צריכים לחשוב.

2. נוי: האזור והנוי כבר מסופחים יפה וזה דורש הרבה מאמצים מצדנו. שלל הוורדים עומד לרשות השכנים החדשים, שיוכלו לא רק להביט עליהם, אבל גם מפעם לפעם יורשו לקטוף מספר קטן. הם גם יוכלו להשתמש בדשא הקטן על יד פתח ביתם למסיבות בר-מצווה ויום-החתונה ה-25. אנחנו לא מבקשים את עזרתכם, שכנינו החדשים, רק אל תפריעו לנו.

3. בעלי הי: ביננו לבין עצמנו, נקודה זו, לפי מספר סידורי, הוא מספר שלש, אבל בחשיבותה, מספר אחת, כמובן. יש אצלנו חוק והוא פשוט וחד-משמעי: אין! לא כלב, לא חתול, לא יונה ואפילו לא פישפשים מאולפים. וזהו. נקודה זו אינה ניתנת למו"מ והיא גם נחמכת על ידי כל דיירי השכונה המעוניינים להשאר.

4. פופ: אין לנו התנגדות עקרונית לפופ. יש לנו ידידים טובים, או יותר נכון, יש לנו מכרים, שמקשיבים לו. אין אנחנו רוצים להראות כמרובעים, אבל ישנם הרבהדברים בעולם שלהם אין לנו התנגדות עקרונית. הם קיימים. אבל זאת לא אומרת שעלינו להיות אתם ביחסים ידידותיים ובקירבה מוגזמת. הקירות שלנו הם חדרים לרעש. שוברט ובטהובן מקבלים צלילים מיוחדים במינם כשהם עוברים קיר של בלוקים, אבל פופ גשאר פופ. ולכן, שכנינו החדשים, אם תרצו להקשיב לפופ, תצטרכו לבקר זמנית בחלק הדיומי של המשק, וכמו בנקודה מספר 3, אין כאן מקום למו"מ.

5. עזרה הדדית: תמיד שיחק לנו המזל ולשכנינו היו חלב, ביצים, קרח, לחם, מחבט וכל יתר הדברים שרצינו מפעם לפעם. כמובן, אין כאן מקום להתנות תנאי, אבל מאד רצוי ששכנינו החדשים ימשיכו במסורת זאת ויבואו מצוידים בכל, שידאגו בזמן לאספקה סדירה, כך שאם יש לנו מחסור מסויים, לא יהיה לנו רחוק ללכת.

6. עזרה ראשונה: אנחנו נוכל לספק לשכנים טיפול מידי ומסור על ידי אחות מוסמכת, בעלת נסיון רב, ללא הפליה ביחס לגיל, מין, וותק ומספר הילדים. סידור זה יאפשר לכם להוציא ולהשמיד את כל הקוצים שנשארים בסביבה, כי לא תצטרכו לבזבז זמן על יד המרפאה.

תוכנית הلمודים שנת תשל"ד של
האולפן לאומנויות

חוגי בקר: משעה 08.00 עד 13.30
חוגי אחה"צ: משעה 13.30 עד 16.30

ציור: פעם אחת בשבוע, בקר או אחה"צ
קורס תלת - ארבע שנתי

שנה א' : הכרת החומרים, עפרון, פחם, טוש, גואש, צבעי מים ושמן.
שנה ב' ג' ד' : קומפוזיציה, צורה, אור וחלל, דומם, סיוקן, נוף, מודל.

קרמיקה: פעם אחת בשבוע בקר או אחה"צ
קורס תלת-שנתי

שנה א' : עבודת-יד
שנה ב' ג' : עבודת-יד או אובניים

קרמיקה פיטולית:
קורס דו-תלת שנתי

פסול: פעם אחת בשבוע בקר
קורס דו-תלת שנתי

שנה א' : תרגילים פיגוראטיביים וגיאומטריים צבעניים
חמר, גבס וחומרים אחרים

הדפסה ובאטיק:

פעם אחת בשבוע בקר או אחה"צ
קורס דו-תלת שנתי

שנה א' ב' ג' : קומפוזיציה, צבע, הדפסות משי, חתוך וצלום

צורפות: פעם אחת בשבוע בקר או אחה"צ
קורס דו-שנתי

שנה א' ב' : עיצוב, הלחמות, רתוך וליטוש של סבעות, עגילים, צמידים, שרשראות וחליונים.

אריגה: פעם אחת בשבוע אחה"צ
קורס דו-שנתי

שנה ב' (איך שנה א')

עיצוב גראפי:

פעם אחת בשבוע בקר
קורס דו-שנתי

שנה א' ב' : קומפוזיציה, צבע, צורה וחלל. דו ו-תלת ממדיות, תרגילי עיצוב

הנרשמים לשנה א' חייבים לעבור בחינת כניסה.

מחול אומנותי:פעם אחת בשבוע אחה"צקורס ארבע - חמש שנתי

טכניקה, הכרת הגוף, תנועה בשטח ובחלל לאור יסודות מוסיקליים,
הגבה ויצירה עצמית.

- - - - -

לכל החוגים מתקבלים תלמידים מגיל 15 ומעלהלמחול מתקבלים תלמידים מכתה ה' ומעלה

חברים שמעוניינים להשתתף בקורסים באולפן לאומנויות בתל-חי, מתבקשים להתקשר
עם חברי ועדת ההשתלמויות עד סוף החודש.

ג'ו סינר
ועדת ההשתלמויות

אנחנו מחפשים שכנים רצויים (ה מ ש ר)

7. אורחים, קרובים וכו': הם מביאים רעש וילדים לא מחונכים. לכן, יש להמנע, עד
כמה שאפשר, מחופעה זו, ולהודיע לכולם על ידי תוזר מודפס שלא באים לבקר בלי הזמנה, וגם
לא יתכן שיבקרו ביום ו'. כי שלחו גלויה בלתי-מבוללת ביום ה'. אנו מקווים שכאן לפחות
אנחנו נמצא לשון נשוחפת.

8. גיל: לא הגיל קובע אצלנו אלא הגישה לחיים. אם ישנה משפחה צעירה שמחה לעבור לגור
על ידנו, ומחבישת להודיע על כך, אנחנו אומרים לה: "נקבל אתכם יפה, אל תדאגו, שנות
הנסיון בחיים שמאחורינו יעמדו לרשותכם בכל דבר שתמצאו, או שלא תמצאו. קירבתנו תעזור לכם
להתגבר על בעיותיכם הרבות, גם על החדשות שבוודאי יופיעו. תלבשו עוז ותבואו אלינו -
הדשאים אצלנו הרבה יותר ירוקים!"

9. פרי: בעונה.

סיכום: אין לנו דרישות מוגזמות. אנו נקבל בברכה וברצון הצעות משכנינו החדשים על
דרכים לטפוח ולשפור יחסי שכנות לבביים ואמיתיים. הם יוכלו לשוחח אתנו מתי
שיתחשק להם, אבל אנו מבקשים מהם לא להגזים במנהג זה. הערכים היקרים ביותר לכל הדיירים
הוותיקים של השכונה הצפונית-מזרחית הם השקט והשלווה. רק זה מבטיח חיים ארוכים ללא
אולקוס.

סיסמתנו נשארת כחמיד:

"נחיה ביחד עד סוף החיים

בתוך 47 מטרים מרובעים."

ש כ ו ן

1. האספה הסילה על ועדת החברה להכין רשימה של שפוצים עבור הבתים של שכונ עשור, ויתר הבתים הראשונים שנבנו ללינה משפחתית - שהם ברמה יותר נמוכה מהבניה הנוכחית. במידה וימצא תקציב, הועדה מציעה להעניק לכל משפחה הרוצה להשאר בשכונ זה, סכום כולל. כל משפחה תחליט בעצמה אינה שפוצים לבצע במסגרת הסכום, לפי העדיפויות שלה.
2. המפתח של הדירה בתל-אביב נמצא מעכשיו אצל לוי גניסלב. חברים הרוצים ללון בה (בסופי שבוע בלבד), יוכלו לקבל את המפתח מלוי.
3. הועדה החליטה שבית הנריקים, לכשתחפנה, יעבור לוועדת הדירה, כתוספת לבית בלונד.

ת ק צ י ב י ם

בזמן האחרון היו עליות מחירים גדולות, אשר גרמו לירידת הערך הריאלי של כל תקציבי החברה. למרות זאת, לא ראינו אפשרות לבקש באמצע השנה תוספת לתקציבים. גם לגבי הסיגריות התוצאה היא שהחברים המעשנים יצטרכו להסתפק, כמו בכל יתר התקציבים, במנה קצת יותר קטנה.

רק בסעיף אחד, נופש, רצינו לאפשר את קיומה של החלטת האספה, 5 ימים לשנה, למרות שהדבר דורש הגדלת התקציב שנקבע (לפני שנה עלה יום נופש במלון הקבוץ 30 ל"י - והיום 39 ל"י!). ועדת המשק דנה בהצעה שלנו, ולאחר הצבעה שוה בעד ונגד, החלט לחזור על הדיון בישיבה הבאה כדי לסכם סופית.

החלטות מאספות השנה

וההשתתפות בהן

- 13/1 (בהשתתפות 83 חברים)
1. אושרה הצעת תקציבי חברה.
2. בן-שמס התקבל למועמדות.
3. טומי נבחר כרכז ועדת היישוב.
4. ההצעות של ועדת ה-25 התקבלו בקווייה הכלליים.
- 20/1 (בהשתתפות 69 חברים)
1. נתן בן-אבי נבחר כאחראי לאורחים עובדים.
2. הוחלט לקבל את כל הקבוצה האוסטרלית - 43 במספר.
- 24/1 (בהשתתפות 78 חברים)
התקיים דיון בהעברת משפחות לשכון חדש. לא סוכס.
- 10/2 (בהשתתפות 75 חברים)
התקיים דיון בהשקעות תשל"ג. לא סוכס.
- 24/2 (בהשתתפות 76 חברים)
1. ריימונד סולומון נבחר לוועדת הרכב.
2. הוחלט לשחרר את אדם לפעילות במחלקת בית הספר של האחד.
3. תוכנית ההשקעות תשל"ג אושרה.
- 3/3 (בהשתתפות 120 חברים)
1. ועדת ההורים נבחרה - חיים מ' (רכז), בסי עדר, לילה בן-אבי.
2. גדי עמית ודבורה מעין נתקבלו לחברות, והרמנו כוס לחברים ה-200 וה-201.
3. אושר חופש של שנה לברוך וריי דיוויס.
4. הוחלט להמשיך עם הפרויקט לבניה על הרכס, אבל לאשרו סופית כאשר יימצאו התנאים הדרושים לנו.
- 10/3 (בהשתתפות 100 חברים)
נקבעו הנחיות להעברה לשכון החדש.
- 11/3 (בהשתתפות 54 חברים)
הוחלט בעד המשך הכנה לבחינות בגרות בבית החנוך.
- 24/3 (בהשתתפות 56 חברים)
1. נבחרו הועדות הבאות: ועדת החתונות ועדת היישוב ועדה לספול בחיות בית
2. הוחלט לשחרר את דוד לוי לפעילות כרכז ארגוני של בימת הקבוץ.
3. סוכס להעביר את כל תקציב הרהוט לשמוש ועדת הרהוט.
- 31/3 (בהשתתפות 160 חברים)
1. הוחלט על יציאתה של ג'נט פרימוס לקורס מספלות בית הספר באורנים בשנת תשל"ד.
2. סדריק וורני לוי התקבלו לחברות.

דו"ח משיבת המזכירות - 27/4/1973

נוכחים: שומי ע', ראובן ג', מאיר ר', יעל ש', ריני כ'.

חגיגת ה-25 - בנוכחות זמי ואלזה

אחרי הסבר על תוכן הערב הראשון, שהוא מיועד לאנשי חוץ, היה דיון בשאלת הזמנת אישיות מרכזית לאותו הערב. רוב החברים חזרו והביעו את רצונם של כלל החברה, שהגיע לבטוי באספה, לחגג את המאורע בצניעות מסוימת. הועדה נחבקשה לפעול בהתאם ולהזמין מהמקורבים לנו בעבר.

ועידת ה-6

המשק נחבקש לשלוח 4 נציגים עם זכות הצבעה לוועידה ה-6 של האחד, שתתקיים בקייץ. הועידה תדון בנושא - "הקבוץ והחברה הישראלית".

המזכירות מציעה את החברים הבאים כנציגים: ברוך כהן, ריימונד סולומון, דבורה מעין ומינה סלע.

במידה ויש לחברים הצעות, נא להביאן לריני עד 11/5/1973.

חופש עמי

בן-צבי מבקש להאריך את חופשתו בשנה. עמי לומד כעת אלקטרוניקה, ונדרשת עוד שנה כדי לסיים את תוכניותיו. המזכירות החליטה להענות בחיוב לבקשה. חברי המזכירות הביעו את הדעה שבמקרים של הארכת חופשה, אין ועדת השכון מחוייבת לשמור דירה מסוימת לחבר הנמצא בחופשה.

האספה

תת-הועדה (ברוך כ' ורות ג'), שעליה הוטלה בדיקת דעות בחברה לגבי נהול האספות והדיונים בה, הביאה לפני המזכירות הערות של מספר חברים והצעות שונות. הדיון בהן ימשך.

ועדת לתכנון לטווח ארוך

ריני הודיעה שאדי התפטר מועדה זו. ועדת המינויים נגשה למציאת חבר נוסף לועדה.

נסיעה מיוחדת

בוב ויניו נקרא בדחיפות לארה"ב כדי לראות את אמו החולה. אביו של בוב נפטר לפני שנה, ולא ברור כרגע לאיזה תקופה בוב יצטרך להשאר בחוץ לארץ כדי לספל בעניני המשפחה.

ה ו ד ע ה

חברים ימצאו דף הצעות-החלטה לוועידה ה-6 של אחד הקבוצות והקבוצים בתאי הדאר השבוע. אתם מתבקשים לעיין בו, ולהביא הצעות מתוקנות או חדשות משלכם, כפי שהוסבר במבא. המזכירות תדון בקרוב באיזו צורה יגש המשק לדיונים בנושא, ובינתיים אתם מתבקשים להעלות את הצעותיכם בכתב, ולהעביר אותן לריני בהקדם האפשרי.

דו"ח משיבת המזכירות - 4/5/1973

נוכחו: טומי ע', יעל ש', ראובן ג', מאיר ר', ריני כ'.

חופש אורי ופנינה גולן מבקשים, מתוך סיבות אישיות, להאריך את חופשתם בשנה. חברי המזכירות החליטו להענות בחיוב לבקשה.

סוכס בעתיד להביא בקשות להארכת חופש לאשור האספה.

שנת הכשרה

היתה פניה למזכירות לאשר את השתתפותם של כמה חברי שנת ההכשרה האוסטרלית בוועדות שונות כמסמכלים.

חברי המזכירות התייחסו בחיוב לרעיון, אך מובן שתהיינה, בכל זאת, ישיבות מסוימות שאליהן לא יוזמנו הנערים. סוכס על הוועדות הבאות: - ועדת החברה, ועדת המשק, ועדת התרבות, ועדת הספורט, ועדת הישוב, ועדת בית הספר.

שכון הנהלת בית החנוך בקשה שהמשק ישכן אחת המורות השכירות בשנה הבאה. עם גדול בית החנוך, מספר המורים מבחוץ גדל גם כן, וכל המשקים מתבקשים לעזור בשאלת דיור.

הוחלט להסכים עקרונית, ולבא בדברים עם ועדת השכון על האפשרויות.

החלטות מאספות השנה (ה מ ש ר)

(בהשתתפות 85 חברים) 7/4

הוחלט להנהיג תקציב כולל בשנת תשל"ד.

(בהשתתפות 65 חברים) 14/4

1. נסיעתו המיוחדת של פרנק וו. להולנד אושרה.
2. הוצעו קריטריונים למחשב לגבי השאלונים של הועדה לתכנון לטווח ארוך.
3. פיל גליק נבחר כסדרן העבודה, ויכנס לתפקיד ביוני.

(בהשתתפות 70 חברים) 29/4

1. אושר חופש של חצי שנה לקני ויטהם.
2. סוזן הורוויץ ומיינון שורץ התקבלו לחברות.
3. הוחלט שאסתר רוז תשתתף בקורס לחנוך מיוחד באורנים.
4. הצעת ועדת הבנים לתקנון קליטת בנים אושרה.

לקראת האספה ב-12/5/1973

תקנון הקבוץ - המשך דיון

כבר עברו מספר חודשים מאז התחלנו לדון בנושא זה. בגלל סיבות שונות טרם סיימנו את הדיונים, ורצוי עד מאד לעשות כך מיד.

ועדת הבנים - קבלה לחברות

שמעון פינקוס בקש עוד לפני מספר שבועות להתקבל לחברות. הועדה חביא את בקשתו להצבעה באספה קרובה.